

[Alfred Jensen.]

Ændringsforslag til Arbejdsløshedsloven. Og naar det er Tilfældet, gaar det ikke an, at vi lader det blive saadan, at en lige saa stor Kreds af arbejdsløse til Sommer kan blive stillet over for de samme Vanskeligheder, som de 30 000—40 000 i Vinter bliver, hvis ikke der vedtages en Lovændring.

Derfor mener vi, at der i Arbejdsløshedsloven maa skaffes Hjæmmel for Socialministeren til at komme disse Mennesker til Hjælp paa en Maade, der svarer til den, hvorpaa Hjælpen ydes nu i Vinter. Det er jo ikke saadan, at Rigsdagen har let ved at blive sammenkaldt om Sommeren for at træffe Foranstaltninger til Hjælp for de arbejdsløse, det lader sig lettere gøre paa den Aarstid, da Rigsdagen er inde, og det var under Hensyn hertil, at vi gjorde vort Forslag midlertidigt. Naar nu Understøttelsesaaret ændres, falder Forudsætningerne for vort midlertidige Forslag bort, og saa maa vi forbeholde os at stille Forslag om, at Arbejdsløshedsloven affattes saaledes, at Ministeren faar Bemyndigelse til administrativt at træde hjælpende til i en Situation, der er Mage til den, vi befinder os i for Øjeblikket.

Maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det ikke alene drejer sig om, at enkelte arbejdsløse en Del af Aaret ikke kan faa vedtægtsmæssig Understøttelse, men at der ogsaa findes arbejdsløse, der for et helt Aar kan blive berøvet Retten til Understøttelse, fordi de har optaget det Maksimum, der kan ydes i Henhold til Vedtægten. Naar man drøfter de vanskelige Forhold og ligefrem foretager Lovændringer for at komme de langvarigt arbejdsløse til Hjælp, dem, der har opbrugt Hjælpen i det paagældende Aar fra Hovedforsikringen og Fortsættelseskassen, saa maa det ogsaa være rimeligt, at vi drøfter, hvad der skal gøres for at komme dem til Hjælp, der har opbrugt det 4-aarige Maksimum. Det drejer sig her om Folk, der Aar ud og Aar ind har Arbejde, men ikke har Arbejde hele Aaret rundt, er beskæftigede ved Sæsonarbejde og derfor en Del af Aaret bliver nødt til at henvende sig til Arbejdsløsheds-kassen for at hævde deres Understøttelse. Saadanne Mennesker, som ofte har over et halvt Aars Arbejde, kan hvert 4de Aar blive indsat for ingen Understøttelse

at kunne faa fra Arbejdsløsheds-kassen, fordi de har opbrugt det 4-aarige Maksimum i Løbet af de 3 Aar. Jeg henstiller, at man nu, da man er ved at overveje Ændringer i Arbejdsløshedsloven, ogsaa optager Spørgsmaalet om at afskaffe Karensaaret og lade Understøttelsen blive permanent løbende frem i Tiden uden Hensyn til det, der staar i § 18.

Det er en Selvfølge, at de forøgede Udgifter, der herved paalægges Arbejdsløsheds-kasserne, ikke kan afholdes af det Kontingent, Medlemmerne betaler. Vi ved, at Kassernes Økonomi i Forvejen er haardt anspændt, og derfor maa saadanne Ting, som jeg her foreslaar, gennemføres paa en saadan Maade, at Udgiften fuldt og helt refunderes af Statskassen. Men der kan ikke være noget nyt i det, jeg her foreslaar, da det for det første foreslaas gennem det Lovforslag, der er til Behandling her i Dag, og dernæst er det jo Brug, at de arbejdsløse efter at have optaget Understøttelsen fra Forsikringskassen og fra Fortsættelseskassen faar social Understøttelse, uden at der derfor betales noget som helst yderligere af de understøttede.

Naar det er Tilfældet, skulde det udmærket kunne lade sig gøre at overføre dette Princip til Arbejdsløsheds-kasserne paa en saadan Maade, at alle arbejdsløse, der omfattes af Forsikringen, for Fremtiden faar deres ugentlige Hjælp udbetalt gennem Arbejdsløsheds-kassen. Dette er ogsaa et Ønske, der gentagne Gange er blevet fremsat fra Arbejdsløsheds-kassernes Side, og jeg er fuldstændig klar over, at Gennemførelsen vil betyde en Forhøjelse af Understøttelserne. Jeg tror ikke, man kan tage saa let paa det som det ærede Medlem Hr. Rager og sige, at der saadan set ingen Forskel bliver paa den Understøttelse, Socialkontoret udbetaler, og den vedtægtsmæssige Understøttelse, som Arbejdsløsheds-kasserne yder deres Medlemmer.

Hvad endelig det tredje Punkt angaar, Tilskuddet, sker der heller ikke nogen nævneværdig Ændring ved det af Ministeren fremsatte Lovforslag. Selv om der i § 1 foreslaas en Udvidelse af det forøgede Tilskud, som under ekstraordinær Arbejdsløshed kan gives Kasser, der har det laveste Indtægtsbeløb, opfylder det slet ikke de Ønsker og Krav, som de arbejdsløse og